

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/43/2018
Identifikačné číslo spisu: 6216200208
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6216200208.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. U. U. bývajúceho vo V. zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Dzuroška, s.r.o., so sídlom v Rimavskej Sobote, Hviezdoslavova 468/31, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Marián Dzuroška, proti žalovanému Ing. T. I., bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. Jánom Foltánom, advokátom so sídlom v Galante, SNP č. 708, o zaplatenie 11 350,50 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 6C/42/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júna 2017 sp.zn. 17Co/121/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. marca 2017, č.k. 6C/42/2016-120 zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z 24. januára 2017, č.k. 6C/42/2016-102, ktorým Okresný súd Rimavská Sobota žalobe v celom rozsahu vyhovel, t.j. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 350,50 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 18. januára 2016 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že sa oboznámil s návrhom na zrušenie vyššie uvedeného rozsudku pre zmeškanie, ako aj s k nemu pripojenými listinnými dôkazmi a zistil, že z návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyplýva žiadny vzťah právneho zástupcu žalovaného JUDr. Jána Foltána (ktorý svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na okresnom súde na deň 24. januára 2017 ospravedlnil „vážnymi rodinnými dôvodmi“) k zosnulému I. X., ktorému mal podľa tvrdenia v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zabezpečovať pohreb. Takáto skutočnosť nevyplýva ani z faktúry č. 5/2017 vystavenej pohrebnou službou Demone, s.r.o., so sídlom v Zemianskej Olči, ktorú žalovaný pripojil k návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pretože odberateľom služby súvisiacej s pohrebom I. X. bol (ako jedno zo štyroch detí zosnulého) jeho syn Z. X.. Za danej situácie považoval okresný súd dôvody zrušenia rozsudku pre zmeškanie za umelo vykonštruované, preto návrh zamietol. Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu sa žalovaný odvolal.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 29. júna 2017, sp.zn. 17Co/121/2017 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) potvrdil. V odôvodnení predmetného potvrdzujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z hľadiska všetkých podstatných odvolacích námietok žalovaného, ako aj jeho vydaniu predchádzajúce konanie a uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 24. januára 2017 je nedôvodný. Konštatoval, že nebolo sporné, že na prejednanie veci samej nariadil súd prvej inštancie pojednávanie na deň 24. januára 2017, na ktoré riadne a včas predvolal právnych zástupcov strán sporu a poučil ich o možnosti rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie v prípade včasného neospravedlnenia neprítomnosti na pojednávaní vážnymi okolnosťami. Právny zástupca žalovaného dňa 23. januára 2017 ospravedlnil svoju neúčast' na vyššie uvedenom pojednávaní s poukazom na „neočakávané vážne rodinné dôvody“, bez ich bližšej špecifikácie a požiadal o odročenie pojednávania. V uvedenej súvislosti odvolací súd zdôraznil, že strana sporu, ktorá žiada o odročenie pojednávania, je povinná dôležitý dôvod odôvodňujúci odročenie pojednávania skutkovo popísať a podľa možnosti aj preukázať takým spôsobom, aby súd mohol dôležitosť tvrdeného dôvodu na odročenie pojednávania náležite posúdiť pred otvorením pojednávania. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca však takýmto spôsobom svoju neúčast' na pojednávaní na okresnom súde dňa 24. januára 2017 neospravedlnil, preto okresný súd na návrh právneho zástupcu žalobcu rozhodol spor rozsudkom pre zmeškanie. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že žalovanému sa nepodarilo preukázať existenciu ospravedlniteľného dôvodu neúčasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 24. januára 2017, preto odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako vecne správne potvrdil.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ CSP argumentujúc tým, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že „považuje za potrebné opätovne poukázať na niektoré veľmi závažné skutočnosti“, pričom popísal dôvody neúčasti na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 24. januára 2017. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júna 2017, sp.zn. 17Co/121/2017, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota z 20. marca 2017, č.k. 6C/42/2016-120 o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z 24. januára 2017, č.k. 6C/42/2016-102 ako vecne správne, považuje za zákonné a skutkovo a právne odôvodnené. Z uvedených dôvodov navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), na to oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

6. V danom prípade vyvodil žalovaný prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa znenia ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva

na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012).

10. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v dovolaní v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu vo svojej podstate namietal posúdenie dôvodov na odročenie pojednávania (nariadeného na súde prvej inštancie na deň 24. januára 2017), uvedených právnym zástupcom žalovaného v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 23. januára 2017. Okrem polemiky s uvedeným záverom a popisom okolností, ktoré viedli právneho zástupcu žalovaného k ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 24. januára 2017 (ktoré ako skutkové okolnosti determinujúce odročenie pojednávania nie je ani dovolací súd v zmysle § 442 CSP oprávnený prehodnocovať), žalovaný v dovolaní neuviedol, v čom konkrétne spočíva nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, teda v rozpore s ktorým kogentným procesným ustanovením odvolací súd postupoval, keď odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh na zrušenie vyššie uvedeného rozsudku pre zmeškanie zamietol, ako vecne správne potvrdil.

11. Uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP predpokladá takú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu (spočívajúcu v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení - v tomto prípade procesných ustanovení upravujúcich podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie), ktorá ho robí nesprávnym. Dovolanie podané podľa § 420 písm. f/ CSP možno preto odôvodniť len poukazom na konkrétne procesné pochybenie odvolacieho súdu a nie polemikou so závermi, ktoré sa týkajú posúdenia presvedčivosti a opodstatnenosti v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní právnym zástupcom žalovaného uvedených, v tom čase bližšie nekonkretizovaných a nepreukázaných dôvodov na odročenie pojednávania, pretože tieto závery ako výsledok úvahy súdu súvisiacej so záverom o neunesení dôkazného bremena právneho zástupcu žalovaného na preukázanie jeho tvrdenia, „že sa z vážnych rodinných dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania“, nemožno v kontexte s rozhodnutím o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súdom prvej inštancie, potvrdeným dovolaním napadnutým uznesením odvolacieho súdu považovať za procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

12. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, preto ho podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.